

Willemstad, 6 maart 2023.

Geachte ouders,

Een goede en gezegende week toegewenst!

Zoals in de vorige brief al aangeven, zullen we gedurende de komende weken aandacht besteden aan de vruchten van de heilige Geest.

Deze week zullen we het met de kinderen hebben over

- Geduld en
- Zelfbeheersing

Dit doen we met o.a. de ondersteuning van het verhaal van de "Verloren Zoon". Eigenlijk zou dit verhaal als titel moeten hebben "**de liefhebbende Vader**", want uiteindelijk is hij de bepalende factor in dit verhaal. Hij blijft verlangend en vol geduld uitkijken naar de zoon die weg is gegaan. Hij is het die de zoon tegemoet loopt, hem vergeeft, hem genade schenkt en zelf een groot feest geeft, wanneer deze zoon terugkeert naar huis. (Lucas 15, 11-32)

Geduld en zelfbeheersing zijn; karaktereigenschappen, die verwant zijn aan elkaar. Het woordenboek geeft ons als omschrijving van **geduld**: het vermogen om moeilijke omstandigheden met kalmte te verduren. Geduld kan zich onder meer uiten door een bedaarde volharding bij vertraging; tolerantie voor provocatie zonder te reageren in minachting of woede; of verdraagzaamheid bij langdurige moeilijkheid.

De omschrijving van **zelfbeheersing** is: dat je in sterk emotionele situaties in staat bent met je eigen emoties om te gaan; je

hebt controle over je eigen gedrag; je slaagt erin wensen, behoeften en driften in de hand te houden en je weet escalaties te voorkomen.

De jongste zoon had geen geduld om rustig de tijd af te wachten, tot het moment zou aanbreken om zijn deel van de erfenis te krijgen. Eenmaal de erfenis ontvangen, was zijn hart meer bij het geld, het erop los leven zonder zelfbeheersing, totdat het geld opraaakte. Dan pas komt hij tot het besef, dat de arbeiders van zijn vader een beter bestaan hebben en realiseert hij zich dat hij verkeerd gehandeld heeft en terug zal gaan om vergeving te vragen.

Aan de andere kant kunnen we de oudste zoon ook als een "verloren zoon" beschouwen: hij voelt zich beter dan zijn jongere broer en heeft niet door hoeveel zijn vader ook van hem houdt en dat alles wat de vader bezit ook van hem is. Hij verliest zijn zelfbeheersing en is woedend om de behandeling die zijn vader geeft aan zijn jongere broer. Eigenlijk heeft hij zich altijd als een slaaf of arbeider gedragen! Beide zonen kennen het hart van hun vader niet; ze hebben niet door hoeveel de vader van hen beiden houdt en hoe hij beiden een gelukkig leven aanbiedt!

Jezus heeft met zijn leven ons getoond wie zijn Vader is en hoeveel Hij van ons houdt. Hij biedt ons een gelukkig leven aan met Hem! Hoe?

Gisteren is tijdens het evangelie de tekst gelezen van de gedaanteverandering. Uit de wolk klonk een stem die zei: "**Dit is mijn Zoon, luistert naar Hem!**" ((Matteüs 17, 1-9) Misschien moeten we tijdens deze week nagaan hoe het staat met ons geduld en onze zelfbeheersing als opvoeders. Uiteindelijk is het niet ons voorbeeld dat duidelijke taal spreekt over wat we aan de kinderen leren of tegen ze zeggen?

